

תפילת המן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

אל משה ויורו אנשים ממנו עד בקר ויגם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש וינמס:

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ל' י' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הנזיחו לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא הייתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ל' י' היום לא תמצאאו בשדה: ששית ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:

ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת:

ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי:

וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים:

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יי למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יי אל משה ויניחוהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא:

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא:

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנותיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנותיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנותיכם כי על יי:

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלנותיכם: והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: וידבר יי אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אליהם לאמר ביו הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם:

ויהי בערב ותעל השלול ותכס את המחנה ובבקר הייתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה:

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר גלגלת מספר נפשות יכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והמעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרות להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום יום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחייתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי זרעי זרעי מסורים בידיך ולא בידי בשר ודם: